

[Malchau.]

i Retning af national Velanstændighed og Paalidelighed. Man maa kunne stole paa Tjenestemændene i en kritisk Tid som den, vi lige har oplevet, hvor Landet har været besat af en fremmed Magt, som med alle Midler søgte at fremme politiske Interesser, og som søgte at naa Maalet ved Vold og under Anvendelse af en Terror uden Lige. Selv om der kan være formildende Omstændigheder, som man selvfølgelig vil være opmærksom paa og tage Hensyn til, saa har de, der efter den 9. April 1940 har tilhørt et nazistisk Parti, derved placeret sig selv i Fjendens Lejr og maa nu tage Følgerne heraf. Paa Væddeløbsbanen kan man heller ikke efter Starten af et Løb faa ombyttet sin Bon, selv om Favoritten, som man tillidsfuldt har holdt paa, bliver staaende i Starten.

Straffen for de i Lovforslaget omhandlede Forhold er Forsættelse til anden Tjeneste, Forflyttelse, Degradation eller Afsked, eventuelt med hel eller delvis Fortabelse af Pension. Hvilken Straf der skal anvendes for den enkelte Forseelse, fremgaar ikke af Teksten i Lovforslaget. Det er i øvrigt omtalt af de tidligere ærede Ordførere i Dag, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det kan kritiseres maaske, men jeg mener nu, at efter Sagens Natur kan det sikkert ikke være anderledes.

Angaaende Pkt. 4 i § 1, Stk. 1, om Samkvem med Medlemmer af Besættelsesmagten vil jeg dog gerne sige, at denne Bestemmelse naturligvis skal anvendes med al skyldig Hensyntagen til personlige Forhold og særlige Omstændigheder, for Retfærdighed skal der til, og ingen tvivlsomt skyldig maa under nogen Form dømmes. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at alene det at være anklaget, er i sig selv en Straf, idet vedkommende i saa Fald allerede paa en vis Maade er dømt. Saaledes er det nu engang, og derfor mener jeg, at Angiveri uden Grund bør være strafbart, og at vedkommende Angiver maa kunne drages til Ansvar.

Jeg er for mit Vedkommende tilfreds med og glad for den Tilføjelse til § 5, der er foretaget ved Forslagets Behandling i Folketinget, og hvorefter en Tjenestemand selv kan begære Undersøgelse indledet til Renselse for en Sigtelse mod ham; og ligeledes mener jeg, det er en Forbedring af Forslaget, at der gives en Tjenestemand, der af Domstolen frakendes Stillingen, Adgang til at indanke Spørgsmaalet om Pension efter Tjenestemandsloven for Højesteret. Der maa ikke senere kunne udøves nogen som helst

Kritik af de trufne Afgørelser. Som det ogsaa er fremhævet herfra tidligere, er det Menneskeskæbner det drejer sig om.

Der er en Ting, som jeg mener er af største Vigtighed, og det er, at de Afgørelser, der træffes af Tjenestemandsdomstolen, bliver ensartede; derfor gælder det om ikke at have flere Dommere eller flere Domstole end nødvendigt. Tjenestemændene har ønsket en lidt anden S sammensætning af Domstolen, hvad Tjenestemandsrepræsentationen angaar. Der er efter min Mening adskilligt, der taler til Fordel for Centralorganisationernes Synspunkt, men paa den anden Side er jeg heller ikke blind for Vanskelighederne ved den praktiske Gennemførelse heraf.

Der er ogsaa en anden Ting, der er af meget stor Vigtighed, nemlig at Tiltale bliver rejst og Sagerne afsluttet hurtigst muligt. Jeg har mine Tvivl om, hvorvidt een Domstol kan tilendebringe Arbejdet inden for en rimelig Tidsfrist. At dette sker, har ogsaa de anklagede Krav paa. Efter mit Kendskab til Forholdene er adskillige Klager noget svagt underbyggede. De paa-gældende selv og deres Paarørende lider under Sagen, og det maa i det hele siges at være i alle Parter's Interesse, at Paadømmelse kan finde Sted snarest. Jeg vil derfor gerne tillade mig at henstille til den højt-ærede Finansminister, om ikke det var paa sin Plads allerede nu at etablere mere end een Domstol. Jeg ved godt, og det er ogsaa nævnt under Behandlingen i det andet høje Ting, at ifølge Forslagets § 2, Stk. 3, skal der udpeges Suppleanter for de to faste Medlemmer af Domstolen, og at man allerede derigennem har Muligheden for at etablere en Domstol til, men som det blev oplyst i det andet høje Ting, er der pr. 21. Juni 254 Sager mod Tjenestemænd; altsaa der er 254 Personer, kan man sige, der er sat uden for Tjeneste, og man kan vel gaa ud fra, at der ogsaa skal rejses Tiltale mod dem. Men jeg tror, og det er man ogsaa inde paa fra anden Side, at der vil komme mange flere Tilfælde. Jeg er tilbøjelig til at mene, at dette Tal, 254, paa det nærmeste vil fordobles, inden man kommer til Vejs Ende. Derfor mener jeg, at een Domstol vil være for lidt. Mange af disse Sager, maaske de fleste, er jo slet ikke oplagte Sager; der vil utvivlsomt blive Brug for og blive krævet en ret stor Vidneførsel i disse Sager. Derfor vil det baade af den ene og den anden Grund være heldigst, om der f. Eks. kunde være en Domstol her i København og en i Aarhus — ogsaa under Hensyn til de vanskelige Trafikforhold, der eksisterer i Øjeblikket.